

זבחים דף כג

עניין: לעמוד לשרת ארחות חיים (מלוניל)

הלכות ציצית

דמאי שנא טלית : (כז) ירושלמי כל הברכות מעומד ועל ברכת מצות קאמר ולא על ברכת הנהנין ומצאתי סמך לדבר דכתיב ויעמוד שלמה ויברך וכן נמי מצינו בלויים דכתיב לעמוד לשרת מכאן אמרו שאין שירות אלא מעומד והשירות שלנו בעשותנו המצות א"כ מברך מעומד : (כח) וי"א שאלו הברכות בלבד ראוי המברך לברכן מעומד ברכת העומר וציצית ולולב ומילה ושופר. וכלהו נפקא להו מג"ש מספירת העומר דכתיב מהחל חרמש בקמה ודרשינן בקומה. והי לכם כתיבי בעומר וספרתם לכם. בציצית ועשו להם. בלולב ולקחתם לכם. במילה המול לכם ולאבי הבן קאי שצריך בעמידה וכן המנהג. בשופר יום תרועה יהיה לכם : (כט) המתעטף בלילה לא יברך כלל

ב"ח הלכות ציצית או"ח סי' ח

ב יומ"ש מעומד. כן כתוב בסמ"ק ושאר פוסקים דגמרינן לה גזירה שזה דלכס לכו מספירת העומר דכתיב ציה צקמה פירוש צקומה ולא קשה גזירה שזה למה לי הא גרסינן בירושלמי כל הברכות מעומד דאין זה אלא בצרכה המצות דכיון שאומר צהן ואינו צריך לצרף להקצ"ה מעומד על מה שאינו וקרצנו לעצודתו דעבודה צעי עמידה אצל לא בצרכה הנהנין ועטיפת טלית צליית אע"ג דאומר צה ואינו הוא בכלל צרכה הנהנין כיון דאית ציה נמי הנאה ולכן צעי הך גזירה שזה. אך קשה ממילה ולולב ותקיעה דכתב בסמ"ק מעומד משום דכתיב צהו לכם וגמרינן לכם מעומר חיפוק ליה דהו להו צרכה המצות ולא צרכה הנהנין ודומק לומר דלא ידע הירושלמי. אי נמי הוה סבירא ליה כיון דליחיה צחלמוד שלנו לא צעינן מעומד אלא צהנך דאית צהו גזירה שזה דלכס לכם וצ"ע:

ברכי יוסף לחיד"א או"ח סי' ח ס"ק א

היא, ושקלי וטרו. ובאורחות חיים דף ג' מביא הירושלמי, ואח"כ כתב ויש אומרים דאלו הברכות בלבד ראוי לברכן מעומד עומר וציצית וכו'. הרי דמאן דיליף גז"ש חולק על הירושלמי. וזה היפך עולת תמיד ולבוש ואליה רבה. ויש להביא ראיה מתלמודין דלא ס"ל כירושלמי, ממ"ש פרק היו בודקין (סנהדרין מב, א) אמר אביי הלכך מעומד. הרי דברכת הלבנה אף דאינה נהנין אי לאו דמקבל פני שכינה לא הוה בעי מעומד. ויש לדחות דהירושלמי למצוה מן המובחר, ואביי לחיוב. וכן נראה מהרב אבודרהם, דשאר מצות הוא למובחר, והני דגז"ש חיוב. ונעלם מהב"ח ועולת תמיד. אך קשה דשם הרב אבודרהם